

ו"ז והנפש השנית בישראל היא חלק ארקה ממעץ ממש. ומוזה מובן שיש בה ב' תכונות ה"ז שנסמנו. דמצי אהו הרי היא הבחי' סימן עץ ארקה ממעץ, וכהוספת אדה"ז ממש, ולכן נק' בשם חלק ארקה, כי כשאתה חופס בחלק מן העצם אתה חופס ככולו. אבר לארד (ויטא) ה"ה בחי' סימן כלכל, ולכן נק' בשם חלק ארקה כלכל (היינו שהיא רק חלק), וכן נק' בשם חלק ארקה כלכל (היינו שהיא כבחי' שנית, וכמאר"צ"ר שהיזה"ר אקדמי' טעניתי, כו' ויטא). אמנם מ"ש ושבי' אינו קאי על הנפח"א גופא. דהנה ושבי' יש בו ב' פירושים א', מלשון שבה וחזרה, ושב' היינו השבים שפחה"ב, ושב' פירושו א' היינו השבויים שפחה"ב. דפירושו הא' הנה מזה גופא, שום צרכים לשוב מובן שעתה אינם במקומם. ולע"ז פירושו הב' הרי ענין השב' מורה שאינו במקומו ובמעמדו ומצבו האמיתי. והרי על הנפח"א אינו שייר זומר שאינו במקומה במקומה, והרי דברים ק"ו, ומה על החזרה אמרו"ס, הלא כה דברי ראש מה אש אינו מקפץ סומא כו' כד דברי חזרה, שפא נשתנו במוחם, הרי ב"ש שכן הוא בנוגע פחולות ומוזה מובן שענין תשב' שחוכנו שנמצאה שלא במקומה אינו שייר זומר כן על הנפח"א גופא, וצריך זומר, דושבי' קאי על הכבושים שהם מחדל"מ, שעליהם שייר זומר שאינם נמצאים במקומם ובמעמדם ומצבם האמיתי והם מתחבשים בנה"ב וגוף וחזקו בעולם כו'. אן שקאי עץ הגוף עצמו כו'.

וביארר הענין הוא, הנה ידוע, דכפירות עבדות האדם, היא בהיותו נשמה בגוף דוקא. וכנודע מענין מתן חזרה שהי' קשמות בגופים דוקא. וכמבואר במ"א, דמתן החזרה הי' דוקא באופן שר וירד ה' על ה' חכמה וצדק, ושב' קאי על הכבושים לשמי השמים, אלא, הרי"ק את כסא הכבוד והשמים ושמי השמים על החר הגשמי"ס, ופא עוד אלא, שירידה זו פעלה פעולה ניכרת בגשמיות החר הגשמי"ס, והרי עשן כו"ל. דענין העשן מורה שהי' כאן התחבשות בחור גשמיות החר ושבירת המנגד כו"ל. ועל"ז כפירות ענין החזרה הוא (בלשון הידועות) שניתנה לעשות שלום בעולם, היינו שבאה צדק עולם כזה שאין בו שלום, ופעולתה בו היא צענות בו שלום. דמלכ זה מובן, שענין עבדות האדם הוא כנשמות בגופים דוקא. והיינו, דלח בחי'

- (12) ראה כש"ס (הוצאת קה"ת) הוספות סקט"ז, וש"ג. 13) ראה חז"א קטע, סע"א ואילך. קה"ר פ"ד, ג. 14) ראה רד"ק ומצוות ישעי' שם. 15) ראה אגה"ק ס"ד. לקי"ת שכתערה 2. ובכ"מ. וראה י"ה ציור במשפט (תא) תשל"ה באורכה 16) ירמלי כנ, כט. ברכות כב, א. 17) יתרו יט, כ. 18) ראה פרש"י יתרו שם. 19) יתרו שם, יח. 20) ראה לקי"ת חט"ז ע' 281-279 וש"ג. 21) רמב"ם סוף תל' תנוכה.

תנתח ה' בלתי מוגה

בס"ד. ש"ס דברים, שבת חזון ה'חש"מ. תנתח ה' בלתי מוגה ציור במשפט תפדה ושב' כצדקה. הנה פסוק זה הוא הסיים ותחתיה דהפסרת פ' חזון, וידועים הדרושים על פסוק זה בלקי"ת פרשתנו² וברד"ש³ שלפא"ז שככל נדפסו (דכף ענין שבדפוסים הוא לדורות). דהנה פסוק זה הוא חלק מחזרה לשון הוראה⁴, והחזרה היא נצחתה⁵, הוראה נצחית, היינו שפסוק זה הוא הוראה נצחית בעבדות האדם בכך מקום וככל זמן. דמזה מובן⁶ שבכף עבדות ישראל ישנם ב' הענינים הנכפיים המדוברלים בפסוק זה. א' ציור במשפט תפדה, ב' ושב' כצדקה. ואף שהפסרה זו קוראים בשבת חזון, שמה מובן שענין זה שייר דוקא בשבת חזון, בכ"ז ה"ז נמשך גם בכף ימות השנה (רפא רק בשבת חזון), כמו שהוא בכל הענינים החפויים בזמן דאף שעיקרם הוא בזמן מסויים מ"מ נמשכים הם אח"כ על כף ימות השנה. וכידוע הדוגמא זה ממצות זכירת יצי"מ, דעיקר מצוה זו היא בסי' ניסן, יום יצי"מ, ומיום זה נמשך על כף ימות השנה, דמוכריין יצי"מ בכף ניסן, ועל"ז בענינו, דאף שעיקר הענין דציור במשפט תפדה ושב' כצדקה שייר לשבת חזון בכ"ז ה"ז הרי ממנה נמשך גם בכף ימות השנה.

והנה בפסוק זה מבואר שיש ב' ענינים שבהם צ"פ ענין הפד' א' ציור ב' ושב' ופעולה הפד' בהם הוא ע"כ ע"י ב' ענינים. דהפד' דכחי ציור הוא ע"י המשפט, והפד' דכחי ושב' היא ע"י הצדקה, וצריך להבי' מהו ענין ההוראה שבה בעבדות האדם לקנו, דאני נבואתי לשמש את קונס. גם צריך להבי' ע"פ הידוע שגם סדר בחזרה חזרה הוא, מהו טעם סדר הפסוק, דבחזרה כחי ציור במשפט תפדה, ואח"כ כחי ושב' כצדקה.

וביארר הענין הוא (כמובן מהמבואר בהדרושים), דהנה פירוש ציור הוא כפשוטו של מקרא שהוא לשון סימן (וכמ"ס ש"ס) וננה אצלו ציור). דכף סימן יש בו ב' תכונות הפכיות. דמצד אחד הסימן אינו הדבר עצמו אלא הוא סימן על הדבר ההוא כלכל, ולצדד גיטא, מכיון שהוא סימן דכדכ זה, מוכח שיש בו משהו מענינו של הדבר שהוא סימן עפ"י, ומזה מובן, דענין ציור קאי על הנפש האלקית שבישראל. דהנה, על הנפש האלקית מובא רבינו חזקו בתניא¹

- (1) ישעי' א, כו. 2) ריש פרשתנו, וראה לקי"ת דברים - שבת חזון ש"ז. סעיף ב. 3) ראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"י צ"ב ע' שצב, ובכ"מ. 4) ראה חז"ג, ב. 5) ראה תניא רפי"ז, ובכ"מ. 6) ראה גם לקי"ת חט"ז ע' 147 (8) ראה בכ"ז אנציקלופדי' תלמודת ערך הגדה וערך זכירת יצי"מ. וש"ג. 7) ראה סוף קידושין. 9) ראה לקי"ת ח"ד חשמו, א. וראה רש"י ר"ס בראשית. 10) יחזקאל לט, סו. 11) רפ"ב.

